

Betraktelse inför Palmsöndagen

John Thulin, präst i Säve-Kärre-Rödbo församling, delar med sig av sina tankar.
Evangelietexten för söndagen, hämtad ur Markusevangeliet 11:1-11, finns utskriven i sin helhet på ordningen för gudstjänst i hemmet.

Mästaren kom inte som en vanlig härförare med stridshingst och rustning, likt Djingis Khan, Alexander den Store eller Ceasar. Han kom ridande in i den heliga staden Jerusalem på en åsna. Jesus kom med ett freds- och fridsbudskap. Guds son hyllades denna dag med folkets hosiannarop och med palmkvistar. Hebreiskans hoscha-na betyder ”fräls”, ”giv lycka!”. Folkets glädje var stor. En judarnas konung, en messias och frälsare rider in i hjärtat av staden Jerusalem.

Några dagar senare skall många av de som hyllade honom på Palmsöndagen istället ropa: ”Korsfäst! Korsfäst!” Inför Pontius Pilatus ville folket hellre frige den kriminelle Barabbas än Jesus Kristus. Hur är det möjligt med en sådan vändning? En förklaring kan vara att ordens hyllning kan vara utan hjärta. En annan förklaring kan vara att människan vänder kappan efter vinden. När Jesus blir tillfångatagen i Getsemane på Skärtorsdagskvällen visar det sig att det till och med bland lärjungarna såddes tvivel. En lärjunge förråder honom – Judas Iskariot. Simon Petrus förnekar sitt samröre med Kristus tre gånger innan tuppen gal. De övriga lärjungarna skingras och tvivlets frö har såtts.

På samma sätt är det i vår tid. Under århundraden har kyrkan haft en central ställning i vårt västerländska samhälle. Kyrkans budskap har varit moralisk norm, grundläggande för människornas världsbild och den allt överskuggande trosuppfattningen. Sedan kom industrialismen, vetenskapen, darwinismen och mycket annat som vände upp och ner på det gamla kristna fundamentet. Idag är det många som gärna säger: Jag tror på vetenskapen, snarare än på Bibelns ”sagor”. Dagens ”moderna” världsbild innebär att religion och kristendom förpassas till historien och myterna. Att vara kristen idag i vårt moderna samhälle uppfattas som udda. Än en gång ropar människorna: ”Korsfäst! Korsfäst.” Endast ett fåtal står kvar vid den frälsande tron. Precis på samma sätt var det vid Golgata och Jesu korsfästelse. Endast ett fåtal stod kvar.

En vecka efter Palmsöndagen inträffar miraklet. På påskdagsmorgonen finner kvinnorna att graven där Jesus begravts är tom. Endast linnebindlarna är kvar. Änglabudskapet är att Jesus har uppstått från de döda. Den moderna ”vetenskapligt” sinnade människan säger: det evangelierna skriver är sagor och myter. Detta är ingenting en modernt tänkande människa kan tro på. Men ett fåtal, gudsrikets barn, står fast och säger: ”Kristus är uppstånden! Ja, han är

sannerligen uppstånden.” Gudsrikets barn säger det inte bara med ord utan det är något som finns djupt rotat inne i de troendes hjärtan.

”Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son, för att var och en som tror på Honom inte skall gå under utan ha evigt liv.” Med denna förvissning och med detta hopp får den troende gå vidare i livet. ”Döden är uppslukad och segern är vunnen!”

Vad är det som säger att tro och vetenskap inte går att kombinera!!?

Pax Vobiscum!